

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

บทที่ ๔ อักษรพม่า

พระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศพม่าในยุคใดนั้น ประวัติศาสตร์ยังคงเลื่อนกลาง ตามตำนานฝ่ายลังกาและคัมภีร์อรรถกถาสมันตปาสาทิกา ได้กล่าวไว้ว่า ในรัชสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พระองค์ทรงส่งพระเถระสองรูป คือ พระโสณะกับพระอุตตระ มาเผยแผ่พระพุทธศาสนาถึงสุวรรณภูมิ^๕ จากหลักฐานชิ้นนี้ทำให้ประเทศต่างๆ ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างพากันอ้างว่าสุวรรณภูมิคือดินแดนในประเทศของตน แต่จากหลักฐานที่ปรากฏนักปราชญ์ส่วนใหญ่สันนิษฐานว่า สุวรรณภูมิได้แก่ นครปฐม ในประเทศไทย หรือไม่ก็ ได้แก่ เมืองสะเทิมหรือสุธรรมวดี (เดิมเป็นเมืองหลวงของชาวมอญ) ในตอนใต้ของประเทศพม่า อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏหลักฐานว่ายุคดังกล่าวพระพุทธศาสนาได้เจริญแพร่หลายในพม่า กลับปรากฏหลักฐานว่าพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองในพม่าในราวพุทธศตวรรษที่ ๖ ซึ่ง **ตารนาถ** นักประวัติศาสตร์ชาวธิเบตให้ความเห็นว่า ได้มีการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนแบบเถรวาทในพะโค พม่า และอินโดจีน มาตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศก สมัยต่อมาได้มีพระสงฆ์ฝ่ายมหายานซึ่งเป็นศิษย์ของพระวสุพันธู ได้นำเอาพระพุทธศาสนาแบบมหายานลัทธิตันตระ เข้าไปเผยแผ่ ในครั้งนั้น พม่ามีเมืองพุกามเป็นเมืองหลวง อยู่ในอาณาจักรโบราณของพวก ปยู (Pyus) ซึ่งเรียกว่าอาณาจักรศรีเกษตร ส่วนพวกมอญ หรือ ตะเลง ซึ่งมีเมืองหลวงชื่อสะเทิม (สุธรรมวดี) เรียกว่ารามัญประเทศ จนพระพุทธศาสนาทั้งแบบมหายาน และแบบเถรวาทเจริญรุ่งเรืองในพม่า เป็นเวลาหลายร้อยปี พอถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๖ ปรากฏว่าเมืองสะเทิมได้กลายเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาเถรวาท

ในพุทธศตวรรษที่ ๑๖ พระเจ้านรุตมหาราช หรืออินรธามังช่อ (พ.ศ.๑๕๘๘-๑๖๒๑) กษัตริย์พุกาม ได้ขึ้นครองราชย์ พระองค์ทรงเลื่อมใสพระตะเลงแห่งเมืองสะเทิมนามว่าพระอรหันหรือธรรมทรรศี จึงทำให้พระพุทธศาสนาแบบเถรวาทประดิษฐานมั่นคงในพุกามประเทศ โดยในครั้งที่กรีธาทัพไปตีเมืองสะเทิม ได้ทรงนำพระไตรปิฎก วัตถุเคารพ ภิกษุผู้รู้ธรรมแตกฉาน รวมทั้งรับเอาวัฒนธรรมตะเลง มี อักษร ภาษา และวรรณคดีเป็นต้นมาด้วย^๕ หลังจากทรงปราบรามัญรวมพม่าไว้ได้หมดแล้ว ทรงแผ่พระราชอำนาจไปยังบริเวณอาณาเขตใกล้เคียง อีกทั้งทรงทำนุบำรุงและเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยพระราชศรัทธาอย่างแรงกล้า อักษรที่นำมาได้ถูกปรับปรุงจนเป็นระบบในสมัยพุกาม ประมาณ พ.ศ. ๑๖๕๖ ตลอดระยะเวลาเหล่านี้ภิกษุนักปราชญ์ชาวพม่าผู้มีความรู้แตกฉาน ได้รจนาดำรับตำราพระพุทธศาสนาขึ้นเป็นจำนวนมาก

ในประเทศพม่ามีการสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งสำคัญอยู่ ๒ ครั้ง โดยพม่าถือว่าเป็นการสังคายนาครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ การสังคายนาในพม่าครั้งที่ ๑ ทำขึ้นที่เมืองมันดาลา เมื่อ พ.ศ.๒๔๑๔

^๕ วิ.อ. (ไทย) ๑/-/๘๒-๘๓, ๘๘-๘๙.

^๕ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พระพุทธศาสนาในเอเชีย**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. (กรุงเทพฯ: ธรรมสภา, ๒๕๔๘). ๑๘๒-๑๘๗.

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

และได้จารึกพุทธพจน์ทั้ง ๓ ลงในแผ่นหินอ่อน ๗๒๙ แผ่น ครั้งที่ ๒ ซึ่งพม่าถือว่าเป็นการสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งที่ ๖ (ฉัฎฐสังคายนา หรือฉัฎฐสังคีติ) เริ่มทำในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๙๗ ถึงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๐ (นับตามแบบพม่าซึ่งไวกว่าไทย ๑ ปี) ได้อาราธนาพระสงฆ์และเชิฐตัวแทนชาวพุทธประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเถรวาท เข้าร่วมด้วยเป็นจำนวนมาก เมื่อสังคายนาเสร็จแล้วได้จัดพิมพ์เผยแพร่ไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งได้รับการยอมรับจากนานาชาติอารยประเทศ และได้ถูกนำไปใช้อ้างอิงมากที่สุดฉบับหนึ่ง

อักษรพม่า (မြန်မာအက္ခရာ) ที่ใช้เขียนภาษาบาลีเขียนจากซ้ายไปขวา รูปร่างอักษรมีลักษณะโค้งมนค่อนข้างกลม ทั้งนี้คงเพื่อหลีกเลี่ยงการเขียนเส้นตรงซึ่งจะทำให้ใบลานขาด เนื่องจากสมัยก่อนตัวอักษรนี้เขียนลงบนใบลาน ในบทนี้ผู้ศึกษาจะได้เรียนรู้ถึงรูปอักษรพม่าอันประกอบด้วย พยัญชนะสระ ตัวเลข ผู้ศึกษาต้องฝึกหัดเขียนสระ พยัญชนะ พร้อมทั้งการประสมคำต่างๆ และต้องสามารถถ่ายถอดหรือปริวรรตอักษรพม่าได้อย่างถูกต้องเป็นมาตรฐานสากล

ตาราง : สรุปรูปอักษรไทย-พม่า ภาษาบาลี

ลักษณะเสียง ฐาน	พยัญชนะวรรค					พยัญชนะอวรรค			สระ	
	อโฆส (ไม่ก้อง)		โฆส (ก้อง)			โฆส		อโฆส	โฆส	
	๑. สติดิ (เบา)	๒. ธนิต (หนัก)	๓. สติดิ (เบา)	๔. ธนิต (หนัก)	๕. นาลิก สติดิ/มิสติดิ	อรรธสระ	ธนิต	อุสุม	สุพธ	สังยุต
๑. กณฺฐช Gutturals	ก ꠄ	ข ꠅ	ค ꠆	ฌ ꠇ	ง ꠈ		ท ꠉ		อ ꠊ อา ꠋ	} ๒ } ๑ } ๒
๒. ตาลุช Palatals	จ ꠊ	ฉ ꠋ	ช ꠌ	ฌ ꠍ	ญ ꠎ	ย ꠏ		อ ꠐ อ ꠑ		
๓. มุฑฺฐช Lingguals	ฎ ꠒ	ฐ ꠓ	ฑ ꠔ	ฒ ꠕ	ณ ꠖ	ร ꠗ ฬ ꠘ				
๔. ทนฺตช Dentals	ด ꠙ	ถ ꠚ	ท ꠛ	ธ ꠜ	น ꠝ	ล ꠞ ว ꠟ		ส ꠠ		
๕. โอฺฏฺฐช Labials	ป ꠡ	ผ ꠢ	พ ꠣ	ภ ꠤ	ม ꠦ			อุ ꠧ อ ꠨		

◦ (-m) นิคหิต หรืออนุสาร ตามมติศัพทศาสตร์ เป็น โฆส, ตามมติศาสนา เป็น โฆสาโฆสวิมุต คือพ้นจากการจัดเป็นโฆส อโฆส, เกิดในจมูก เรียกว่า นาลิกฐานช, มีสำเนียงเหมือน ง สะกด เป็นเพียงการปริวรรตตามรูปอักษรที่ใช้ในภาษาบาลี ไม่ใช่การถ่ายถอดเสียง (ซึ่งไม่ตรงกับการออกเสียงของชาวพม่า)

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

พยัญชนะ (Consonants)

การเขียนพยัญชนะอักษรพม่า มีวิธีเขียน ๒ แบบ คือ

- (๑) พยัญชนะเต็มรูปหรือตัวเต็ม ใช้สำหรับผสมกับสระ เป็นพยัญชนะต้นหรือตัวส่งโยค
 - (๒) พยัญชนะตัวเชิง ใช้เป็นพยัญชนะตัวตามในกรณีที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็นตัวส่งโยค หรือใช้เป็นตัวกล้ำ ซึ่งมีรูปคงเดิม(แต่เขียนไว้ด้านล่าง)บ้าง และมีบางรูปอักษรที่เปลี่ยนไปบ้าง
- อักษรพม่าที่ใช้เขียนคำบาลี มีพยัญชนะ ๓๓ ตัว แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ๆ เช่นเดียวกัน ดังนี้

๑) พยัญชนะวรรค ได้แก่ พยัญชนะที่มีฐานที่เกิดเสียงอยู่ในพวกเดียวกัน มี ๕ วรรค แต่ละวรรคมี ๕ ตัว รวมทั้งหมด ๒๕ ตัว ดังนี้

วรรค ก เป็น กัณฐะ (เกิดที่ลำคอ)

พยัญชนะ	ก ka	ข kha	ค ga	ฆ gha	ง ña
พยัญชนะตัวเต็ม	က	ခ	ဂ	ဃ	င*
พยัญชนะตัวเชิง	ကံ	ခံ	ဂံ	ဃံ	-

วรรค จ เป็น ตาลุชะ (เกิดที่เพดาน)

พยัญชนะ	จ ca	ฉ cha	ช ja	ฌ jha	ญ ña
พยัญชนะตัวเต็ม	စ	ဆ	ဇ	ည	ဉ
พยัญชนะตัวเชิง	စံ	ဆံ	ဇံ	ညံ	-**

วรรค ฎ เป็น มุทธชะ (เกิดที่ปุ่มเหงือก)

พยัญชนะ	ฎ ta	ฏ tha	ฑ da	ฒ dha	ณ na
พยัญชนะตัวเต็ม	တ	ထ	ဓ	ဗ	န
พยัญชนะตัวเชิง	တံ	ထံ	ဓံ	ဗံ	နံ

วรรค တ เป็น ทันตชะ (เกิดที่ฟัน)

พยัญชนะ	ต ta	ถ tha	ท da	ธ dha	น na
พยัญชนะตัวเต็ม	တ	ထ	ဒ	ဓ	န န
พยัญชนะตัวเชิง	တံ	ထံ	ဒံ	ဓံ	နံ

วรรค ပ เป็น โธษุชะ (เกิดที่ริมฝีปาก)

พยัญชนะ	ป pa	ฝ pha	พ ba	ภ bha	ม ma
พยัญชนะตัวเต็ม	ပ	ဖ	ပ	ဘ	မ
พยัญชนะตัวเชิง	ပံ	ဖံ	ပံ	ဘံ	မံ

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

๒) พยัญชนะเศวารรค หรือ อวารรค มีทั้งหมด ๘ ตัว คือ

	ย ya	ร ra	ล la	ว va	ส sa	ห ha	ฬ ḷa	-° -m
พยัญชนะตัวเต็ม	ย	ร	ล	ว	ส	ห	ฬ	°
พยัญชนะตัวเชิง	Ṛ	Ṛ [ḹ	ṽ	-***	ḥ̄	-	-

หมายเหตุ :

๑. เครื่องหมายขีด (-) ที่อยู่บนพยัญชนะตัวเชิง แทนรูปพยัญชนะตัวเต็ม
๒. *ตัว ง เมื่อเป็นพยัญชนะสังโยค(ตัวสะกด) และมีตัวตาม จะมีรูปเป็น ṅ (เขียนไว้ด้านบน)
๓. **เฉพาะตัว ḷ ḹ ที่เป็นตัวตามตัวซ้อน ในคำบาลีสั้นส่วนใหญ่จะพบแต่เฉพาะที่ตามตัวสังโยค คือ ḷḹ ซึ่งมีรูปเหมือน ḷ ในอักษรมอญ เช่น อณตตรา = 𑀇𑀭𑀭𑀢
๔. ***เฉพาะตัว ṣ ṣ̄ ที่เป็นตัวตามตัวซ้อน ในคำบาลีสั้นส่วนใหญ่จะพบแต่ ṣṣ̄ (เขียนต่อเนื่องกัน) เช่น ปุริสส = 𑀧𑀲𑀭𑀭
๕. ในวารรค ḹ เมื่อมีการซ้อนพยัญชนะจะมีรูปแตกต่างกันออกไปจากต้นแบบเล็กน้อย (พึงเทียบเคียงดูในหัวข้อพยัญชนะสังโยค) เช่น
 - ๑ เป็น ḹ เมื่อใช้เป็นตัวตาม เช่น 𑀇𑀲𑀭𑀭𑀢 = อนุถปิณทิก
 - ๒ เมื่อเป็นตัวสังโยคอยู่หน้า ๖ จะมีรูปเป็น ḹ เช่น 𑀇𑀲 = อนุถ
๖. ตัว ṇ มี ๒ รูป คือ ṇ ṇ̄ โดยทั่วไปจะใช้ ṇ̄ แต่เมื่อมีสระอยู่ด้านล่าง หรือเมื่อใช้เป็นตัวสังโยค(ตัวสะกด) และมีตัวอื่นตามใช้ใช้ ṇ เช่น ṇ ṇ̄, ṇ ṇ̄, ṇṇ ṇ̄
๗. เฉพาะ ḷ [(ร) เขียนค่อมไว้ด้านบนหน้าพยัญชนะต้นที่คล้ายกัน
๘. พยัญชนะทุกตัวมีพื้นเสียงเป็นเสียง อ (a) ยกเว้นนิคหิต มีสำเนียงเหมือน ง สะกด

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

สระ (Vowels)

การเขียนสระอักษรพม่า มีวิธีการเขียนอยู่ ๒ แบบ คือ แบบแรก เราเรียกว่า สระลอย (สระเต็มรูป) และแบบหลัง เราเรียกว่า สระจม (สระลดรูป) สระลอยและสระจม มีดังนี้

ไทย/โรมัน	สระลอย	สระจม
อ a	အ*	-
อิ i	ဣ	ိ
อุ u	ဣ	ိ -
เอ e	ဧ	ေ-

ไทย/โรมัน	สระลอย	สระจม
อา ā	အာ	-၁ -ါ
อี ē	ဣ	ိ
อุ ū	ဣ	ိ -
โอ o	ဧ	ေ၁ ေါ

หมายเหตุ : *สระ อ a အ ไม่มีรูปสระจม ดังนั้น เมื่อประสมกับพยัญชนะใดก็ตาม สระนี้จึงไม่ปรากฏรูป (พยัญชนะทุกตัวในคำบาลีมีพื้นเสียงเป็นเสียงสระ อ a เช่น က อ่านว่า กะ)

๑. การเขียนสระลอย

สระลอยใช้เขียนเมื่อคำนั้นๆ มีสระขึ้นต้น ให้เขียนไปตามลำดับ โดยอักษรที่ตามมาจะเป็นพยัญชนะตัวเต็มเสมอ ส่วน ง ใช้เขียนเป็นตัวสังโยค (ตัวสะกด) โดยจะเขียนไว้ด้านบนมีรูปเป็น^๕

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
อ	อริย	အရိယ	เจริญ, ประเสริฐ, เลิศ, สูงสุด
อา	อาปณ	အာပဏ	ร้านขายของ, ตลาด
อิ	อินุ	ဣနု	พระจันทร์
อี	อิส	ဣသ	คนเป็นใหญ่
อุ	อุกขลิ	ဣက္ခလိ	หม้อ, หม้อข้าว
อู	อูกา	ဣကာ	เทา, เส้น
เอ	เอก	ဧက	หนึ่ง, ผู้เดียว
โอ	โอทาท	ဧတိတ	ขาว, เผือก, สะอาด, หมดจด

๒. การเขียนสระจม

สระจม (สระลดรูป) ใช้เขียนเมื่อประสมกับพยัญชนะ เมื่อจัดตามตำแหน่งที่วาง จัดได้ดังนี้

๒.๑ วางไว้ตำแหน่งด้านหน้าพยัญชนะ ได้แก่ สระ เอ เช่น

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
เอ	เณ	ဧန	ขโมย
เอ	เนกขมม	ဧနက္ခမ္မ	การออกบวช, การก้าวออก

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

๒.๒ วางไว้ตำแหน่งด้านบนพยัญชนะตัวเต็ม ได้แก่ สระ อี อี้ เช่น

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
อี	ชินฺน	ဇိဏ္ဏ	แก่, ชรา, คนแก่, คร่ำคร่า
อี้	ทิวส	ဒိဝ္ဿ	วัน, กลางวัน
อี้	ปีติ	ပိဝိ	ความยินดี, ความเอิบอิ่มใจ
อึ	ชีว	ဇိဝ	ชีวิต, จิต

๒.๓ วางไว้ตำแหน่งด้านล่างพยัญชนะ ได้แก่ สระ อุ อู สระทั้งสองนี้ในอักษรพม่ามีรูปสระ ๒ รูป โดยมีวิธีประกอบกับพยัญชนะ ดังนี้

๑) รูปสระ $\text{ , } \text{ \textbar } \text{ \textbar}$ ใช้ประกอบกับพยัญชนะตัวเต็มทั่วไป (ยกเว้นกรณี ๒) ดังนี้

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
อุ	หุติย	ဒုဝိယ	เพื่อน, คนที่สอง
อู	ครุ	ဂရု	ครู, หนัก
อู	ฐุม	ဇုမ	คว้น, ความโกรธ
อู	ปुติ	ပုဝိ	บุต, เน่า, เปื่อย, เหม็น

๒) รูปสระ $\text{ | } \text{ , } \text{ \textbar } \text{ \textbar}$ มีวิธีประกอบกับพยัญชนะเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๑) จะใช้รูปแบบ $\text{ | } \text{ \textbar } \text{ \textbar}$ ประสมเฉพาะพยัญชนะ ฎ จ ฬ ได้รูป ดังนี้

ฎ	ฎุ	จ	จุ	ฬ	ฬุ
ꠘ	ꠘ	ꠉ	ꠉ	ꠊ	ꠊ
	ꠘ		ꠉ		ꠊ
	ꠘ		ꠉ		ꠊ

๒.๒) ใช้รูปแบบ $\text{ | } \text{ \textbar } \text{ \textbar}$ ประสมกับพยัญชนะที่มีตัวสังโยคและตัวตาม

อินฺท	ꠘꠘ	ภิกขุ	ဝိက္ခူ
สตถุ	ꠘꠘ	สยมภู	ꠘꠘꠘꠘ

๒.๔ วางไว้ตำแหน่งด้านหลังพยัญชนะ ได้แก่ สระ อา มี ๒ รูป มีวิธีประกอบกับพยัญชนะ ดังนี้

๑) รูปสระ ၁ ใช้ประกอบกับพยัญชนะตัวเต็มทั่วไป (ยกเว้นกรณี ๒) ดังนี้

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
อา	กาสุ	ကသု	หลุม, บ่อ
อา	มาณว	မာဏဝ	หนุ่ม, รุ่ม

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

๒) รูปสระ ๗ นี้จะใช้ประสมเฉพาะพยัญชนะ ขุ คุ ทุ ปุ วุ ได้รูป ดังนี้

อ ใ ใ ใ ใ ใ

๒.๕ วางไว้ตำแหน่งด้านหน้าและด้านหลังพยัญชนะ ได้แก่ สระ โอ เช่น

สระ	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
โอ	โรโค	ရောဂါ	โรค
โอ	โภคี	ဘောဂီ	ผู้มีโภคสมบัติ

สระโอ ที่ใช้เป็นสระจมในอักษรพม่า มีรูป เท่ากับสระ เอ + สระ อา (ဝေ , ဝေါ) จึงใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการประกอบสระทั้งสองในเบื้องต้น

ตัวอย่าง : การประสมอักษร (พยัญชนะกับสระ)

+अ	+आ	+इ	+उ	+ऋ	+ॠ	+ए	+ऐ	+अ+	+इ+	+उ+
ก	กา	กิ	กี	กุ	กู	เก	โก	กั	กึ	กุ
ค	คา	คิ	คี	คุ	คู	เค	โค	คั	คึ	คุ
ช	ชา	ชิ	ชี	ชู	ชู	เช	โช	ชั	ชึ	ชู
จ	จา	จิ	จี	จุ	जू	जे	โจ	จั	จึ	जू
ข	ขา	ขิ	ขี	ขุ	ขู	খে	খো	খঁ	খিঁ	খুঁ
ง	งา	งิ	งี	งุ	งู	เง	งอ	งั	งึ	งู
ด	ดา	ดิ	ดี	ดู	ดู	เด	โด	ดั	ดึ	ดู
ต	ตา	ติ	ตี	ตุ	ตู	เต	โต	ตั	ตึ	ตู
ถ	ठा	ठी	ठी	ठु	ठू	ठे	ठो	ठँ	ठीँ	ठुँ
ด	ดา	ดิ	ดี	ดู	ดู	เด	โด	ดั	ดึ	ดู
น	นา	นิ	นี	นู	นู	เน	โน	นั	นึ	นู
ว	วา	วิ	วี	วู	วู	เว	โว	วั	วึ	วู
อ	อา	อิ	อี	อุ	อุ	เอ	โอ	อั	อิ	อุ

หมายเหตุ พยัญชนะอื่นๆ เมื่อประสมกับสระก็เทียบได้กับตัวอย่างข้างต้นนี้

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

การปริวรรตคำบาลีที่เขียนด้วยอักษรพม่า

๑. การปริวรรตคำบาลีที่ไม่มีพยัญชนะสังโยค (ไม่มีตัวสะกดและตัวตาม)

๑.๑ คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะต้นเดียว

คำอักษรพม่า	ลำดับการถ่ายถอด	อักษรวิธีไทย
^{๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๕} ๑ ဂါထာဇော	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ก ำ ถ ำ โ ย	คาถาโย
^{๓ ๔ ๖} ๑ ကုလားနိ ^๕	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ก , ล ำ น ิ	กุลานี
^๒ ๑ သီလ ^๓	๑ ๒ ๓ ส ี ล	สีล

๑.๒ คำที่มีพยัญชนะต้นซ้อนกัน ๒ ตัว

คำอักษรพม่า	ลำดับการถ่ายถอด	อักษรวิธีไทย
^{๑ ๓ ๔} ๑ ဗြဟ္မဏ ^{๒ ๕}	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ พ ร ำ ห ม ฌ	พราหมณ
^{๑ ๓ ๔ ๕} ๑ ဂုဏရဏ ^๒	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ก ุ ย ำ ก ร ฌ	วยากรณ

๒. การปริวรรตคำบาลีที่มีพยัญชนะสังโยค (มีตัวสะกดและตัวตาม)

ให้ถ่ายถอดตามลำดับดังนี้

๒.๑ ถ่ายถอดพยัญชนะตัวต้นก่อน ถ้าพยัญชนะซ้อนกัน ๒ ตัว ให้ถ่ายถอดพยัญชนะตัวที่อยู่ด้านบนก่อนแล้วใส่เครื่องหมายพินทุ (.) ไว้ใต้ แล้วจึงถ่ายถอดตัวที่อยู่ข้างใต้(ตัวเชิง) หลังจากนั้นจึงถ่ายถอดสระจม(ถ้ามี)

๒.๒ ถ่ายถอดพยัญชนะตัวถัดไปและสระจม(ถ้ามี) ตามลำดับอักษรวิธีการเขียนคำอักษรไทย

๒.๓ ถ้ามีนิคหิตกำกับ ให้ถ่ายถอดเป็นเครื่องหมายนิคหิตเหมือนเดิม และเขียนไว้ตามตำแหน่งเดิม

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

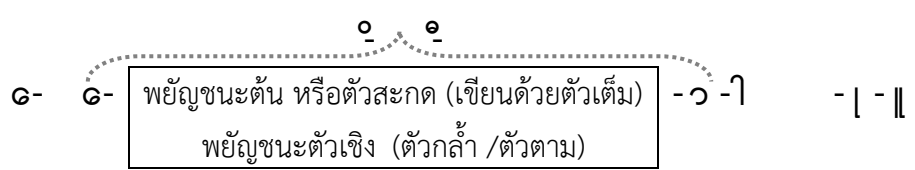
คำอักษรพม่า	ลำดับการถ่ายถอด	อักษรวิธีไทย
၁ ၈ 	၁ ၂ ၃ ၄ ก ญ เ ณ	กณเณ
၂ ၈ ၅ ၈ 	၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၈ ภา ิ ภิ ข ุ ฌ ุ	ภิกขุฌุ
၁ ၄ ၈ 	၁ ၂ ၃ ၄ ၅ พ ุ ทุ โ ฐ	พุทุโธ
၁ ၄ 	၁ ၂-၃ ၄ ၅ ၆ อิ ญ ทุ ธิ ฌ ุ	อินทุธิฌ

การเขียนรูปสระจมประกอบด้วยพยัญชนะ สรุปลงเป็นโครงสร้างได้ ดังนี้

โครงสร้างที่ ๑ : คำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว

โครงสร้างที่ ๒ : คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว หรือที่มีพยัญชนะสังโยค

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

การเขียนพยัญชนะสังโยค

พยัญชนะสังโยค หมายถึง การเขียนพยัญชนะซ้อนกัน โดยไม่มีสระมาคั่นในระหว่าง ตัวหนึ่งเป็นตัวสะกด(สังโยค)อีกตัวหนึ่งเป็นตัวตาม สระจะใช้กำกับพยัญชนะตัวตาม มีหลักเกณฑ์การสังโยคดังได้อธิบายไว้ข้างต้น โดยมีตัวอย่างดังนี้

การเขียนพยัญชนะสังโยคภาษาบาลี (คำบาลีที่มีตัวสะกดและตัวตาม)

วรรณค ก

ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
กก	สุกก	သုတ္တ	ขาว, เผือก, ความสะอาด
กข	ทุกข	ဒုက္ခ	ความทุกข์
คค	วคค	ဝဂ္ဂ	หมู่, พวก, คณะ
คฆ	อคฆ	အက္ခ	มีค่า, มีราคา
งก	วงก	ဝက်	คด, โค้ง, งอ
งข	สงข	သင်္ခ	สังข์, สาทรัย, แหน
งค	สงคาม	သင်္ကာမ	สงคราม, การรบ
งฆ	สงฆ	သင်္ဃ	หมู่, สงฆ์

วรรณค จ

ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
จจ	กิจจ	ကိတ္တ	ธุระ, งาน, หน้าที่
จฉ	กจฉป	ကတ္တပ	เต่า
ชช	อชช	အဇ္ဇ	วันนี้, บัดนี้
ชฌ	วชฌา	ဝဇ္ဇာ	การตี, การฆ่า
ฉจ	วฉจก	ဝဇ္ဇက	ล่อลวง, คนลวง
ฉช	วฉชุล	ဝဇ္ဇလ	ต้นไทร, ต้นอโศก
ฉฌ	วฉฌา	ဝဇ္ဇာ	หญิงหมั้น
ฉล	ปฉลภา	ပဇ္ဇာ	ปัญญา, ความรู้ชัด

วรรณค ฎ

ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
ฎฎ	อฎฎ	အဋ္ဌ	ความบีบคั้น, อันตราย
ฎฐ	ภฎฐ	ဘဋ္ဌ	ตก, พลัด, หล่น, เคลื่อน
ฑฑ	จิฑฑา	ဇိဋ္ဌာ	ความสนุกสนาน
ฑฒ	วฑฒน	ဝမ္ပန	เจริญ, เต็มโต, แก่, เต็ม่า
ณณ	ฆณณา	ဃဏ္ဍာ	ระฆัง
ณฐ	คณฐ	ကဏ္ဍ	ตำรา, คัมภีร์

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

ณฺช	ขณฺช	ฉณฺฐ	หัก, ท่อน, ตัด, ขาด
ณฺฒ	สุณฺตมิ	วฺตุฏฺฐิ	ชิง
ณฺณ	กณฺณ	ทณฺฑ	หู, มุม, ที่สุด, ป่า
วรรค ด			
ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
ตต	วุตติ	ดုတ္ติ	การเป็นไป, ความเป็นอยู่
ตถ	สตถิ	วตฺถิ	ชาว่อน, ต้นขา
ทท	สทท	วตฺฐ	เสียง, คำพูด, ศัพท์
ทธ	สทธ	วตฺฐิ	ความเชื่อ
นต	มนตี	ฉฐิ	มนตรี, คนมีปัญญา
นถ	มนถ	ฉฐ	ขนมผง, สัตตผง
นท	นนท	คฺฐ	ความเพลิดเพลिन
นธ	นนธี	คฺฐิ	เชือกหนัง
นน	ภินฺนชาติ	วริฺฐฏาว	ต่างชาติ
วรรค ป			
ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
ปป	กุปป	กูป	ไหว, สะเทือน, กำเริบ
ปผ	บุปฺผ	ดฺด	ดอก, ดอกไม้
พพ	นิพพาน	คิฺฐ	นิพพาน
พภ	คพภ	กตฺถ	ห้อง, ห้อง
มป	กมฺปน	ทมฺม	ไหว, ห้วน, สั่น
มผ	สมผสฺส	วตฺถ	สัมผัส
มพ	อมพา	อวฺฐ	แม่
มภ	คมภีร	อวฺฐิ	ลึกซึ้ง, สุขุม
มม	ทम्म	อวฺฐ	ถูกฝึกได้
เศษวรรค ซ้อน/กล้ำ เช่น			
ตัวซ้อน	คำบาลี	คำอักษรพม่า	ความหมาย
ยย	ภียโย	วริฺย	ยิง, เกิน
लय	กलयณ	ทวฺย	ดี, งาม
ลล	ปฺลลิจฺจ	ดฺล	เพศชาย
ยห	คยห	ดฺล	อันควรตีเตียน
ตร	ตตร	ทวฺย	ใน...นั้น

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

ทฺร	ภทร	วฺรฺ	เจริญ, ดี, งาม
มฺย	กเถตุกมยตา	ก๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐	ความเป็นผู้ใคร่เพื่อจะถาม
มฺห	อมุหาก็	อ๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐	ของพวกเรา
วฺห	ชีวหา	อ๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐	สิ้น
หฺม	พรหมา	๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐	พระพรหม
หฺห	มุฬุห	๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐	หลง

ตารางสรุป : แสดงพยัญชนะสังโยคอักษรพม่า ภาษาบาลี

พยัญชนะวรรค

พยัญชนะสังโยค	วรรค ก	วรรค จ	วรรค ฎ	วรรค ต	วรรค ป
๑ ซ้อน ๑	ก ก	จ จ	ฎ ฎ	ต ต	ป ป
๑ ซ้อน ๒	ก ข	จ ฉ	ฎ ฐ	ต ถ	ป ผ
๓ ซ้อน ๓	ค ค	ช ช	ฎ ฌ	ต ฐ	ป พ
๓ ซ้อน ๔	ค ฆ	ช ฆ	ฎ ฌ	ต ฐ	ป ภ
๕ ซ้อน ๑	ง ก	จ ญ	ฎ ณ	ต น	ป ม
๕ ซ้อน ๒	ง ข	จ ฌ	ฎ ญ	ต ญ	ป ฝ
๕ ซ้อน ๓	ง ค	จ ฌ	ฎ ญ	ต ญ	ป พ
๕ ซ้อน ๔	ง ฆ	จ ฌ	ฎ ญ	ต ญ	ป ภ
๕ ซ้อน ๕	-	จ ญ	ฎ ณ	ต ณ	ป ม

เศษวรรค เป็นตัวสังโยคและตัวตามได้บางกรณี (ดูรายละเอียดเรื่องเศษวรรคในบทที่ ๒)

พยัญชนะเศษวรรค สังโยค / กล้า							
ก	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ข	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ฌ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ญ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ณ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
น	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ม	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ฝ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
พ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ภ	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป
ม	ก	ค	จ	ช	ฎ	ต	ป

ເລກສຳປະກອບການສອນ

ຮາຍວິໄນ : ອັກຊອຣາຣິກໃນພຣະໄທຣປິຖກ

ຕົວຢ່າງ : ການໃຊ້ອັກຊອຣພາສາພາສາບາລີ

<p>໑. ກຸສລຕິກະ ກຸສລາ ຫມມາ ອກຸສລາ ຫມມາ ອພຸຍາກຕາ ຫມມາ</p> <p>໒. ເວທນາຕິກະ ສຸຂາຍ ເວທນາຍ ສມປຍຸຕຕາ ຫມມາ ທຸກຸຂາຍ ເວທນາຍ ສມປຍຸຕຕາ ຫມມາ ອທຸກຸຂມສຸຂາຍ ເວທນາຍ ສມປຍຸຕຕາ ຫມມາ</p> <p>໓. ວິປາກຕິກະ ວິປາກາ ຫມມາ ວິປາກຫມຫມມາ ເນວວິປາກນວິປາກຫມຫມມາ</p> <p>໔. ອຸປາທິນນຸປາທານິຍຕິກະ ອຸປາທິນນຸປາທານິຍາ ຫມມາ ອນຸປາທິນນຸປາທານິຍາ ຫມມາ ອນຸປາທິນນານຸປາທານິຍາ ຫມມາ</p> <p>໕. ສັງກິລິຊຽສັງກິເລສິກຕິກະ ສັງກິລິຊສັງກິເລສິກາ ຫມມາ ອສັງກິລິຊສັງກິເລສິກາ ຫມມາ ອສັງກິລິຊຈາສັງກິເລສິກາ ຫມມາ</p> <p>໖. ວິຕັກຕິກະ ສວິຕກຸກສວິຈາຣາ ຫມມາ ອວິຕກຸກວິຈາຣມຕຕາ ຫມມາ ອວິຕກຸກາວິຈາຣາ ຫມມາ</p> <p>໗. ປິຕິຕິກະ ປິຕິສຫຕຕາ ຫມມາ ສຸສຫຕຕາ ຫມມາ</p>	<p>໑. ກຸວລລວິກ ກຸວລລາ ອູຮາ ອກຸວລລາ ອູຮາ ອຈຸກກວາ ອູຮາ ॥</p> <p>໒. ເອອຊາວິກ ດຸວາຍ ເອອຊາວ ວາຍຸຍຸຕຕາ ອູຮາ ຊຸກຽວ ເອອຊາວ ວາຍຸຍຸຕຕາ ອູຮາ ອຊຸກຽວດຸວາຍ ເອອຊາວ ວາຍຸຍຸຕຕາ ອູຮາ ॥</p> <p>໓. ອິປິກວິກ ອິປິກາ ອູຮາ ອິປິກອູຮາ ເຊອອິປິກຊອິປິກອູຮາ ॥</p> <p>໔. ປູປິຊິຊູປິຊິຊິວວິກ ປູປິຊິຊູປິຊິຊິວາ ອູຮາ ອຊຸປິຊິຊູປິຊິຊິວາ ອູຮາ ອຊຸປິຊິຊູຊຸປິຊິຊິວາ ອູຮາ ॥</p> <p>໕. ວາກິລິຊວາກິເລວວິກວິກ ວາກິລິຊວາກິເລວວິກາ ອູຮາ ອວາກິລິຊວາກິເລວວິກາ ອູຮາ ອວາກິລິຊວາກິເລວວິກາ ອູຮາ ॥</p> <p>໖. ອິຕຕຸວິກ ວາວິຕຕຸວາວິຕຣາ ອູຮາ ອວິຕຕຸວິຕຣາອູຮາ ອວິຕຕຸວາວິຕຣາ ອູຮາ ॥</p> <p>໗. ອິວິວິກ ອິວິວາວາວາ ອູຮາ ວາວາວາວາ ອູຮາ</p>
---	--

ເລກສຳປະກອບການສອນ

ຮາຍວິໄນ : ັກຜຮາວາຣິກໃນພຣະໄທຣປິກ

໑໔. ຫິນຕິກະ

ຫິນາ ຫມມາ

ມຸຸຸຸຸມາ ຫມມາ

ປຸຸຸຸຕາ ຫມມາ

໑໕. ມິຈັດຕຕິກະ

ມິຈັດຕຕນິຍຕາ ຫມມາ

ສມມຕຕນິຍຕາ ຫມມາ

ອນິຍຕາ ຫມມາ

໑໖. ມັກຄາຣັມມຄຕິກະ

ມຄຄາຣັມມຄຕາ ຫມມາ

ມຄຄເຕຕຸກາ ຫມມາ

ມຄຄາຮິປຕິໂນ ຫມມາ

໑໗. ອຸປປັນນຕິກະ

ອຸປປັນນາ ຫມມາ

ອນຸປປັນນາ ຫມມາ

ອຸປປາທິໂນ ຫມມາ

໑໘. ອຕິຕຕິກະ

ອຕິຕາ ຫມມາ

ອນາຄຕາ ຫມມາ

ປຈຈຸປປັນນາ ຫມມາ

໑໙. ອຕິຕາຣັມມຄຕິກະ

ອຕິຕາຣັມມຄຕາ ຫມມາ

ອນາຄຕາຣັມມຄຕາ ຫມມາ

ປຈຈຸປປັນນາຣັມມຄຕາ ຫມມາ

໒໐. ອັຊຕັຕຕຕິກະ

ອຊຕຕຕາ ຫມມາ

ພຫິຫຸຸຸຸຸ ຫມມາ

ອຊຕຕຕພຫິຫຸຸຸຸຸ ຫມມາ

໒໑. ບຸຸຸຸຸຕິກ

ບຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ບຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໒. ອິຸຸຸຸຸຕິກ

ອິຸຸຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ວວຸຸຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໓. ອຸຸຸຸຸຕິກ

ອຸຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໔. ປຸຸຸຸຕິກ

ປຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ປຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໕. ອວິຕຕິກ

ອວິຕຕາ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ບຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໖. ອວິຕຕາຸຸຸຸຕິກ

ອວິຕຕາຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ບຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

໒໗. ອຸຸຸຸຕິກ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ບຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ

ອຸຸຸຸ ອຸຸຸຸ ແ

ပထမအပိုင်းအတွက်အကျဉ်းချုပ်

ကျမ်းစာအုပ်အကြောင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ

ကျမ်းစာအုပ်အကြောင်း

၁- ရှုပါဒိဝဂ္ဂ

၁ ။ ဧဝံ မေ သုတံ- ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ ။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”တိ ။ “ဘဒန္တေ”တိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စသောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-

“နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကရူပမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ကုတ္တိရူပံ ။ ကုတ္တိရူပံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ ပဌမံ ။

၂ ။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကသဒ္ဓမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ကုတ္တိသဒ္ဓေါ ။ ကုတ္တိသဒ္ဓေါ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ ဒုတိယံ ။

၃ ။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဂန္ဓမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ကုတ္တိဂန္ဓော ။ ကုတ္တိဂန္ဓော ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ တတိယံ ။

၄ ။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကရသမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ကုတ္တိရသော ။ ကုတ္တိရသော ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ စတုတ္ထံ ။

၅ ။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဖောဋ္ဌမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ကုတ္တိဖောဋ္ဌဗ္ဗော ။ ကုတ္တိဖောဋ္ဌဗ္ဗော ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ ပဉ္စမံ ။

ဘေဂံနာယကပဏ္ဍိတ

ဘာသာစကား : ဘုဒ္ဓဘာသာစကားစာအုပ်

၆။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကရူပမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသရူပံ ။ ပုရိသရူပံ ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ ဆဋ္ဌံ ။

၇။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကသဒ္ဓမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသသဒ္ဓေါ ။ ပုရိသသဒ္ဓေါ ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ သတ္တမံ ။

၈။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဂန္ဓမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဂန္ဓော ။ ပုရိသဂန္ဓော ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ အဋ္ဌမံ ။

၉။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကရသမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသရသော ။ ပုရိသရသော ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ နဝမံ ။

၁၀။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဖောဋ္ဌဗ္ဗမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဖောဋ္ဌဗ္ဗော ။ ပုရိသဖောဋ္ဌဗ္ဗော ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိယာ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ”တိ ။ ဒသမံ ။

ရူပါဒိဝဂ္ဂေါ ပဌမော ။

၂- နိဝရဏပုဟာနဝဂ္ဂ

၁၁။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏော ဝါ ကာမတ္ထန္ဓော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍော ဝါ ကာမတ္ထန္ဓော ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ သုဘနိမိတ္တံ ။ သုဘနိမိတ္တံ ဘိက္ခဝေ အယောနိသော မနသိ ကရောတော အနုပုဏ္ဏော စေဝ ကာမတ္ထန္ဓော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍော စ ကာမတ္ထန္ဓော ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ”တိ ။ ပဌမံ ။

၁၂။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏော ဝါ ဗျာပါဒေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍော ဝါ ဗျာပါဒေါ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပဋိယနိမိတ္တံ ။ ပဋိယနိမိတ္တံ ဘိက္ခဝေ အယောနိသော မနသိ ကရောတော အနုပုဏ္ဏော စေဝ ဗျာပါဒေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍော စ ဗျာပါဒေါ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ”တိ ။ ဒုတိယံ ။

ရေကန်ပန်းပွင့်ကလေးတစ်ပွင့်

အမျိုးမျိုး : နိဗ္ဗာန်ရောက်ရှိရေးအတွက်

၁၃။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ထိနမိဒ္ဓံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ထိနမိဒ္ဓံ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ အရတိ တန္တိ ဝိဇ္ဇိတာ ဘတ္တသမ္ပဒေါ စေတသော စ လိနတ္တံ ။ လိနတ္တံသာ ဘိက္ခဝေ အနုပုဏ္ဏံထေဝ ထိနမိဒ္ဓံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ထိနမိဒ္ဓံ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ”တိ ။ တတိယံ ။

၁၄။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ စေတသော အဂ္ဂပဿမော ။ အဂ္ဂပဿန္တိတ္တံသာ ဘိက္ခဝေ အနုပုဏ္ဏံထေဝ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ”တိ ။ စတုတ္ထံ ။

၁၅။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ဝိစိကိစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ဝိစိကိစ္ဆာ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ အယောနိသောမနသိကာရော ။ အယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိ ကရောတော အနုပုဏ္ဏံ စေဝ ဝိစိကိစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဘိယျောဘာဝါဘယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ”တိ ။ ပဉ္စမံ ။

၁၆။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ကာမတ္ထန္ဓော နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ကာမတ္ထန္ဓော ပဟိယတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ အသုဘနိမိတ္တံ ။ အသုဘနိမိတ္တံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိ ကရောတော အနုပုဏ္ဏံ စေဝ ကာမတ္ထန္ဓော နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ စ ကာမတ္ထန္ဓော ပဟိယတိ”တိ ။ ဆဋ္ဌံ ။

၁၇။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ဗျာပါဒေါ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ မေတ္တာ စေတောဝိပုတ္တိံ ။ မေတ္တံ ဘိက္ခဝေ စေတောဝိပုတ္တိံ ယောနိသော မနသိ ကရောတော အနုပုဏ္ဏံ စေဝ ဗျာပါဒေါ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ စ ဗျာပါဒေါ ပဟိယတိ”တိ ။ သတ္တမံ ။

၁၈။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပုဏ္ဏံ ဝါ ထိနမိဒ္ဓံ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိ ဝါ ထိနမိဒ္ဓံ ပဟိယတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ အာရမ္မဓာတု နိက္ကမဓာတု ပရက္ကမဓာတု ။ အာရမ္မဓာတုသာ ဘိက္ခဝေ အနုပုဏ္ဏံထေဝ ထိနမိဒ္ဓံ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပဏ္ဍိထိနမိဒ္ဓံ ပဟိယတိ”တိ ။ အဋ္ဌမံ ။

ဝေဒနာပေးကုသပညာ

အမျိုးမျိုး : ဝေဒနာပေးကုသပညာ

၁၉။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပ္ပန္နံ ဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပန္နံ ဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ စေတသော ဝုပသမော ။ ဝုပသန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခဝေ အနုပ္ပန္နံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပန္နံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟိယတိ”တိ ။ နဝမံ ။

၂၀။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ ယေန အနုပ္ပန္နာ ဝါ ဝိစိကိစ္ဆာ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပန္နာ ဝါ ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိယတိ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသောမနသိကာရော ။ ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိ ကရောတော အနုပ္ပန္နာ စေဝ ဝိစိကိစ္ဆာ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဥပ္ပန္နာ စ ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိယတိ”တိ ။ ဒသမံ ။

နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော ။

คำอ่านพระไตรปิฎกอักษรพม่า

เอกกนิปาตปาฬิ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ

องฺคฺตุตฺตรนิกาย

เอกกนิปาตปาฬิ

๑. รูปร่างทศ

๑. เอวํ เม สุตํ เอกํ สมยํ ภควา สาวตถิยํ วิหฺรติ เชตวนเณ อนาถปิณฑิกสฺส อาราเม. ตตร โข ภควา ภิกฺขุ อามนฺเตสิ “ภิกฺขโว”ติ. “ภทฺนเต”ติ เต ภิกฺขุ ภควโต ปจฺจสฺโสสุ. ภควา เอตทโวจ-

“นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกฺรูปรูปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว อิตฺถิรูปํ. อิตฺถิรูปํ ภิกฺขเว ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. ปณฺมํ.

๒. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกสทฺทมปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว อิตฺถิสทฺโท. อิตฺถิสทฺโท ภิกฺขเว ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. พุตฺติยํ.

๓. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกคนฺธมปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว อิตฺถิคนฺโธ. อิตฺถิคนฺโธ ภิกฺขเว ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. ตติยํ.

๔. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกรสฺมปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว อิตฺถิรโส. อิตฺถิรโส ภิกฺขเว ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. จตุตฺถํ.

๕. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกโฆฏฺฐพฺพมปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว อิตฺถิโฆฏฺฐพฺพ. อิตฺถิโฆฏฺฐพฺพ ภิกฺขเว ปุริสสฺส จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. ปณฺจมํ.

๖. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกฺรูปรูปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ อิตฺถิยา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว ปุริสรูปํ. ปุริสรูปํ ภิกฺขเว อิตฺถิยา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. ฉกฺกํ.

๗. “นํหาํ ภิกฺขเว อณฺโณ เอกสทฺทมปิ สมนุปรสฺสามิ ยํ เอวํ อิตฺถิยา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกฺขเว ปุริสสทฺโท. ปุริสสทฺโท ภิกฺขเว อิตฺถิยา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. สตฺตมํ.

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

๘. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกคนธมปิ สมนุสฺสสามิ ยํ เอวํ อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกขเว ปุริสคนฺโธ. ปุริสคนฺโธ ภิกขเว อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. อฏฺฐมํ.

๙. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมปิ สมนุสฺสสามิ ยํ เอวํ อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกขเว ปุริสโรโส. ปุริสโรโส ภิกขเว อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. นวมํ.

๑๐. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกโฆฏฺฐพฺพมปิ สมนุสฺสสามิ ยํ เอวํ อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ ยถยิทํ ภิกขเว ปุริสโฆฏฺฐพฺโพ. ปุริสโฆฏฺฐพฺโพ ภิกขเว อิตถียา จิตฺตํ ปริยาทาย ติฏฺฐติ”ติ. ทสมํ.

รูปาทิวคฺโค ปจฺจิม.

๒. นีวรณปฺพานวคฺค

๑๑. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา กามจฺจนฺโท อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา กามจฺจนฺโท ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ ยถยิทํ ภิกขเว สฺกนนิมิตฺตํ. สฺกนนิมิตฺตํ ภิกขเว อโยนิโส มนสิ กโรโต อนุปฺปนโน เจว กามจฺจนฺโท อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน จ กามจฺจนฺโท ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ”ติ. ปจฺจิมํ.

๑๒. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา พยาปาโท อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา พยาปาโท ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ ยถยิทํ ภิกขเว ปฏฺธินนิมิตฺตํ. ปฏฺธินนิมิตฺตํ ภิกขเว อโยนิโส มนสิ กโรโต อนุปฺปนโน เจว พยาปาโท อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน จ พยาปาโท ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ”ติ. ทุตฺติยํ.

๑๓. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา ถินมิทฺธํ อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา ถินมิทฺธํ ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ ยถยิทํ ภิกขเว อรติ ตนฺที วิชฺฌมิตฺตา ภตฺตสมมฺมโท เจตฺโส จ สีนตฺตํ. สีนจิตฺตสฺส ภิกขเว อนุปฺปนนญฺเจว ถินมิทฺธํ อุปฺปชฺชติ อุปฺปนนญฺจ ถินมิทฺธํ ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ”ติ. ตติยํ.

๑๔. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ อุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ ยถยิทํ ภิกขเว เจตฺโส อวฺฐปสฺสโม. อวฺฐปสฺสจิตฺตสฺส ภิกขเว อนุปฺปนนญฺเจว อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ อุปฺปชฺชติ อุปฺปนนญฺจ อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ”ติ. จตฺตุตถํ.

๑๕. “นาหํ ภิกขเว อถนํ เอกธมมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนนา วา วิจิจฺจฉา อุปฺปชฺชติ อุปฺปนนา วา วิจิจฺจฉา ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ ยถยิทํ ภิกขเว อโยนิโสมนสิกาโร. อโยนิโส ภิกขเว มนสิ กโรโต อนุปฺปนนา เจว วิจิจฺจฉา อุปฺปชฺชติ อุปฺปนนา จ วิจิจฺจฉา ภียโยภาวาย เวปุลฺลายนํ สํวตฺตติ”ติ. ปญฺจมํ.

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

๑๖. “นาหํ ภิกฺขเว อถฺยํ เอกธมฺมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา กามจฺจนฺโท นุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา กามจฺจนฺโท ปหฺยติ ยถฺยิํ ภิกฺขเว อสุภนิมิตฺตํ. อสุภนิมิตฺตํ ภิกฺขเว โยนิโส มนสิ กโรโต อนุปฺปนโน เจว กามจฺจนฺโท นุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน จ กามจฺจนฺโท ปหฺยตี”ติ. ฉฏฺฐํ.

๑๗. “นาหํ ภิกฺขเว อถฺยํ เอกธมฺมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนโน วา พยาปาโท นุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน วา พยาปาโท ปหฺยติ ยถฺยิํ ภิกฺขเว เมตฺตา เจโตวิมุตฺติ. เมตฺตํ ภิกฺขเว เจโตวิมุตฺติ โยนิโส มนสิ กโรโต อนุปฺปนโน เจว พยาปาโท นุปฺปชฺชติ อุปฺปนโน จ พยาปาโท ปหฺยตี”ติ. สตฺตมํ.

๑๘. “นาหํ ภิกฺขเว อถฺยํ เอกธมฺมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนํ วา ถินมิทฺธํ นุปฺปชฺชติ อุปฺปนํ วา ถินมิทฺธํ ปหฺยติ ยถฺยิํ ภิกฺขเว อารมฺภธาตฺถุ นิกกมฺภธาตฺถุ ปรกกมฺภธาตฺถุ. อารทฺทวีสฺส ภิกฺขเว อนุปฺปนนถฺยเจว ถินมิทฺธํ นุปฺปชฺชติ อุปฺปนนถฺยจ ถินมิทฺธํ ปหฺยตี”ติ. อฏฺฐมํ.

๑๙. “นาหํ ภิกฺขเว อถฺยํ เอกธมฺมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนํ วา อุทฺธจฺจ- กุกฺกจฺจํ นุปฺปชฺชติ อุปฺปนํ วา อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ ปหฺยติ ยถฺยิํ ภิกฺขเว เจตฺโส วุสฺโส. วุสฺสนตฺตจิตฺตสฺส ภิกฺขเว อนุปฺปนนถฺยเจว อุทฺธจฺจกุกฺกจฺจํ นุปฺปชฺชติ อุปฺปนนถฺยจ อุทฺธจฺจ- กุกฺกจฺจํ ปหฺยตี”ติ. นวมํ.

๒๐. “นาหํ ภิกฺขเว อถฺยํ เอกธมฺมปิ สมนุสฺสสามิ เยน อนุปฺปนนา วา วิจิจฺฉนา นุปฺปชฺชติ อุปฺปนนา วา วิจิจฺฉนา ปหฺยติ ยถฺยิํ ภิกฺขเว โยนิโสมนสิกาโร. โยนิโส ภิกฺขเว มนสิ กโรโต อนุปฺปนนา เจว วิจิจฺฉนา นุปฺปชฺชติ อุปฺปนนา จ วิจิจฺฉนา ปหฺยตี”ติ. ทสมํ.

นិเวรณปทานวคฺโค ทฺติโย.

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา : อักษรจารึกในพระไตรปิฎก

แบบฝึกหัด บทที่ ๔

ตอนที่ ๑ : ทบทวนการเขียนอักษรพม่า

๑. จงเขียนพยัญชนะวรรคทั้งตัวเต็มและตัวเชิงมาให้ครบ (เขียนด้วยอักษรพม่า)
๒. จงเขียนพยัญชนะเศขวรรคทั้งตัวเต็มและตัวเชิงมาให้ครบ (เขียนด้วยอักษรพม่า)
๓. จงเขียนสระในภาษาบาลีทั้งสระจมและสระลอยมาให้ครบ (เขียนด้วยอักษรพม่า)
๔. จงเติมคำลงในช่องว่าง (ดูศัพท์แรกเป็นตัวตัวอย่าง)

ဝံ		ဂူဝါနီ		တဒါ
ဝံ	คจจติ		อาคโต	
အာဘ		ဝိဝိယာ		ဂทောဝိ
	กุสล		กมม	
ဇရာဒဝိ		တာဒိသံ		ဓမ္မရာဇာ
	มโนมยา		กเถตวา	
ပရိပူရိ		ယဇ္ဇတူ		အတ္ထရိယာ
	ปุตโต		สพพมปิ	
သညာ		မင်္ဂလာနိ		အဋ္ဌဝိဝံ
	ภาสติ		อวิเสเสน	
ဒိဗျာ		ကဏ္ဍော		ဘဒ္ဒေ
	ลณนโต		อนุสนธิ	
မနုဿာ		ဂက္ခိကံ		ဒဋ္ဌံ
	มาณโว		ชาเลตวา	
သယျာ		ယတြ		မယံ
	ทหนตสส		สงขยาต	
ဥပေါသထ		ဘိက္ခုနီ		ဗြဟ္မဏ
	สวาห		ยัม กิณจิ	

ເຈກສ່າງປະທັບການສັບ

ຮາຍວິທໍາ : ອັກຊອຣາຣິກິນພຣະໂຮງປັງກ

ຕອນທີ່ ໒ : ປຣິວຣຣຕອັກຊອຣພໍາເປັນອັກຊອຣໄທຍ

ອຣິມວວາດູ

ວາວອັງກິດິນິ ແ ອອ ເອ ອຣິມວວາ ເວວບູເອວາ ອວັວິກຸກຸວາ ອຣູວິວາ
ອວັວິກຸກຸວອເວວາ ເກວວລກບູ ເອວວອນິ ແວວາວວວວາ ເວວ ວວວ
ເວວບວວວິວິ; ວວວວວິວວວ ວວວວວ ອວັວິວິເວວວ ເວວວວວ ອວວວວ ແ ເວວວວວ
ວິວວວ ເອ ອຣິມວວາ ເວວບູເອວາ ວວວວວ ວວວວວ ເວວ ວິວ ອວວວວ-

ເວ ວິ ເວວວວ ວວວວວ
ເວວວວ ວວວວວ
ເວ ວິ ວິວ ວວວວວ
ເວວວວ ວວວວວ

ເວວວວວວວ ວວ
ເວວວວວວວ ວວວວວ ແ
ເວວວວ ເວວວວ ອວວວວ
ເວວວວວ ເວວວວວວ ແ

ຕອນທີ່ ໓ : ປຣິວຣຣຕອັກຊອຣໄທຍເປັນອັກຊອຣພໍາ

ຄໍາສັ່ງ : ຈວງປຣິວຣຣຕຂໍ້ຄວາມດ້ານລ່າງນີ້ດ້ວຍອັກຊອຣພໍາ

ຣັກເທກຣັຕຕາຄາ

ອຕິຕິ ນານວາ ຄເມຍຍ
ຍທຕິຕມປຣິນນຕິ
ປຈຈຸປປນນນຈ ໂຍ ຣມມິ
ອສິຮິ ອສຈຸປປ
ອຊເວ ກິຈຈມາຕປປ
ນ ຫິ ນ ສຈຸຣນເຕນ
ເວວ ວິຮາຣິມາຕາປິ
ຕິ ເວ ຣັກເທກຣຕໂຕຕິ

ນປປຣິກິງເ ອນາຄຕິ
ອປປຕຕຕຈ ອນາຄຕິ ຯ
ຕຕຕ ຕຕຕ ວິປສສຕິ
ຕິ ວິຮາ ອນຸຣຸຮເຍ ຯ
ໂກ ສຸວຸ ມຣນິ ສຸເວ
ມາເສເນນ ມຈຈຸນາ ຯ
ອໂຮຣຕຕມຕນຫິຕິ
ສນໂຕ ອາຈິກເຕ ມຸນິຕິ ຯ